

Omgaan met coronavirus, Blog 6, 25 april 2020

Lieve familie,

Steeds meer mensen hebben het over het leven na Corona en daar sluit ik me in dit blog graag bij aan. Vaak gaat het dan over wanneer we weer kunnen doen wat we gewend zijn te doen. Maar we weten ook dat het niet meer wordt zoals vroeger en dat we zoals Rutte zei toegaan naar een anderhalvemetersamenleving als het nieuwe normaal. Toch is dat natuurlijk nog maar het begin want het gaat om veel meer. Het is duidelijk dat we rekening moeten houden met een teruggang in de welvaart, dat we minder te besteden zullen hebben, dat we minder vaak met het vliegtuig op vakantie kunnen, dat we minder geld hebben om nieuwe spullen te kopen, om uit eten te gaan en op terrasjes te zitten. Dat is allemaal niet zo moeilijk te voorspellen.

Ook wordt het gebrek aan compassie van het kapitalistische denken na deze C-ervaring door velen voorzien. Het basisprincipe van het kapitalisme is groei; zorgen dat je het morgen beter hebt dan gisteren. Maar in welk opzicht beter, dat is natuurlijk de vraag waar het om gaat. We hebben in de afgelopen maanden kunnen ervaren wat de belangrijkste dingen in ons leven zijn: een goede gezondheid. Contact met je familie, vrienden en kennissen. Je directe leefomgeving waar je kunt genieten van de zon, de natuur, de vogels en de bloesem. Hoe eenvoudig is het. We waren het even vergeten en hebben ons ongemerkt genesteld in een comfortzone. Maar we hebben nu een pas op de plaats gemaakt, we zijn naar binnen gegaan en we hebben ons afgevraagd wat we in ons leven werkelijk waarderen en of ons handelen daarmee in overeenstemming is. We hebben nieuwe ervaringen opgedaan en nu is het de vraag of we nog wel op de zelfde voet verder willen.

In een eerdere blog had ik het over het heruitvinden van de samenleving. In de media zie je daar nu de eerste voorbeelden van langskomen, soms noodgedwongen door de 1,5 meter norm. Zo is het centrum van Brussel opeens tot voetgangersgebied verklaard terwijl daar de auto koning was. Zo is het ineens mogelijk om container-wooneenheden neer te zetten voor zwervjongeren. Zo heeft het kabinet gehoor gegeven aan het Urgenda vonnis waardoor de klimaatdoelstellingen van 2030 gehaald kunnen worden. En ook weerklinkt in de politiek de roep om de economische gevolgen van de crisis gelijkmatig te verdelen en is dat mogelijk een opstapje naar een basisinkomen voor iedereen. En zo zou ook de omscholing van flexwerkers voor velen het begin kunnen zijn van een heroriëntatie in de richting van een beroep dat zowel henzelf als de nieuwe samenleving meer van dienst is.

Natuurlijk kun je wachten tot anderen initiatieven nemen en je daarbij aansluiten en dat laatste moet je zeker doen. Maar je zou ook zelf kunnen besluiten om het anders te gaan doen. M.i. is het belangrijk om zo'n eerste stap hoe klein ook te zetten, omdat hij je intentie bevestigt dat je mee wilt doen aan de koerswijziging. Dat je niet langer onderdeel wil zijn van het probleem, maar van de oplossing. Dat je vooruit wilt kijken en geen energie wilt besteden aan het terugkeren naar de status quo. We hebben er op een bepaalde manier allemaal aan bijgedragen dat het geleidelijk aan vastliep, ik ook. Vergeef jezelf en vergeef ook anderen, alleen zo kunnen we met een schone lei aan een betere toekomst werken. We staan voor een enorme opgave, een spannende tijd zonder blauwdruk. Het gaat erom dat iedereen nu in zijn eigen omgeving, met zijn eigen vaardigheden het beste uit zichzelf weet te halen en dat te geven aan wie het nodig heeft. Wat maakt een mens gelukkiger dan zijn eigen kracht te ervaren en te zien dat zijn bijdrage niet gemist kan worden? Dat is wat je leven werkelijk zinvol en bevredigend maakt. Laat je ego ertussen uit stappen, geef hem vrijaf. Hij was de blokkade waardoor je creatieve energie niet kon stromen, maar nu kies je ervoor die op te ruimen. Zo'n vreugde kun je met materieel bezit nooit bereiken. Kies opnieuw, kies verstandig en wees standvastig. Het gaat ons lukken! Wir schaffen das! Yes we can! 我们可以!

Lieve groet,

Ad